தானியலேின் புத்தகம் - நூற்று எழுபத்தொொன்பது

நள்ளிரவுக் கூக்குரலும் ரோோமின் தீர்க்கதரிசனப் பங்கும்: தானியலேல் புத்தகத்தில் கடைசி நாட்களின் வெளிப்படுத்தல்

Jeff Pippenger
2024-04-09

இப்பபோோது நாம் பரிசுத்தமான நிலத்தில் நிற்கிறோோம்; ஏனெனில் தானியலேல் புத்தகத்தின் அடிப்படையில், நூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பரேக்கான நடுநிசி முழக்கத்தை எடுத்துக்காட்டும் வசனங்களுக்குக் நாம் வந்திருக்கிறோோம். அந்த வசனங்கள் உயர்த்தப்படுகிற கொொடியின் அடையாளமுத்திரையிடுதலையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவை தானியலேல் புத்தகத்தில் கடைசி நாட்களுடன் தொொடர்புடையதாய், முத்திரை நீக்கப்பட்ட பகுதியான வசனங்கள் ஆகும்; மலேும், சோோதனைக்காலம் பதினாறாம் வசனத்தில் முடிவடைவதற்கு அப்பபோோதும் முன்பாக, “காலம் சமீபமாயிருக்கிறது” என்னும் வளேயைில் முத்திரை நீக்கப்படுகிற இயசேு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டைப் பற்றிய தானியலேின் உரைப்பாட்டையும் இவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

பதினொொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் வசனத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோோல், தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துவது ரோோமாவலே ஆகும்; ஆகயைால் பதினொொன்றாம் முதல் பதினைந்தாம் வசனங்கள் வரை நாம் முன்னறேம் போோது ரோோமாவை நரெக்கமாக ஆராய்வது முக்கியமானதாகும்; ஏனெனில் “தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் ஜனங்கள் அழிவார்கள்,” மலேும் ஏசாயா அதிகாரம் ஏழு, வசனங்கள் எட்டு மற்றும் ஒன்பதை நீங்கள் விசுவாசிக்காவிட்டால், “நிச்சயமாக நீங்கள் நிலைநிறுத்தப்படமாட்டீர்கள்.”

உரியா ஸ்மித் தனது “Daniel and the Revelation” என்ற நூலில் ஒரு தீர்க்கதரிசனக் கொொள்கயைை குறைந்தது நான்கு முறை குறிப்பிடுகிறார். அந்தக் கொொள்கயைின்படி, ஒரு தீர்க்கதரிசன வல்லமை தவேனுடைய ஜனங்களோோடு “தொொடர்புபடுத்தப்படும்” வரயைிலும் அது தீர்க்கதரிசனத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படாது. அவர் இதனை முதன்முதலில் குறிப்பது, பாபிலோோன் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதனுடன் தொொடர்புடையதாகும்.

> “தீர்க்கதரிசனத்தில் ஜாதிகள் குறிப்பிடப்படுவதை நாம் எதிர்பார்க்கலாம் என்ற விளக்கவியலின் ஒரு தெளிவான விதி இதுவாகும்: அவர்கள் தவேனுடைய ஜனங்களோோடு அத்தனை அளவுக்கு தொொடர்புபடும்பபோோது, பரிசுத்த வரலாற்றின் பதிவுகள் பூரணமடையை அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பிடுதல் அவசியமாகிறது.” உரயைா ஸ்மித்,

Daniel and the Revelation, 46.

குறைந்தத மற்ற மூன்ற இடங்களிலும் ஸ்மித் அந்த விதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்; அந்த மூன்றிலும் அவர் யூதர்களின் “உடன்படிக்கையை” சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் ஒரு குறிப்பில், அந்த உடன்படிக்கை கி.மு. 162 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியது என்ற அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்; மற்ற இரண்டு குறிப்புகள், யூதர்களும் ரோமாவும் செய்த “உடன்படிக்கை” கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேறியது என்ற அடையாளப்படுத்தும் நவீன வரலாற்றாசிரியர்களுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

“பூமியிலுள்ள அரசாங்கங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களுடன் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புபடும்வரை அவை தீர்க்கதரிசனத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதை வாசகருக்கு நினைவூட்டுவது தேவையற்றது. கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட புகழ்பெற்ற யூதக் கூட்டிணைப்பின் மூலம், அக்காலத்தில் தேவனுடைய ஜனங்களாக இருந்த யூதர்களுடன் ரோம் தொடர்புபட்டது. 1 Maccabees 8; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6; Prideaux, Vol. II, p.166. ஆனால் இதற்கு ஏழு ஆண்டுகள் முன்பே, அதாவது கி.மு. 168 இல், ரோம் மக்கதோனியாவை வென்று, அந்த நாட்டைத் தன் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக்கியிருந்தது. ஆகையால், வெல்லப்பட்ட வெள்ளாட்டின் மக்கதோனியக் கொம்பிலிருந்து அது வேறு திசைகளில் புதிய வெற்றிகளுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்கின்ற அதே நிலையில் ரோம் தீர்க்கதரிசனத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே, அது தீர்க்கதரிசிக்கு வெள்ளாட்டின் கொம்புகளில் ஒன்றிலிருந்து வெளிப்படுகின்றதாகத் தோன்றியது; அல்லது இத்தீர்க்கதரிசனத்தில் அப்படியாகவே உரிய முறையில் குறிப்பிடப்படலாம்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

ஆனால் ஸ்மித் அதுவும் கி.மு. 162 என்ற கூறுகிறார்.

“அதே வல்லமையும் பரிசுத்த தேசத்தில் நிலைநின்ற அதை விழுங்கவும் இருந்தது. கி.மு. 162-ஆம் ஆண்டில் ரோம், தேவனுடைய ஜனங்களான யூதர்களுடன் கூட்டிணைப்பின் மூலம் தொடர்புபெற்றது; அந்தத் தேதியிலிருந்து அது தீர்க்கதரிசன கால அட்டவணையில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆனால், கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அது யூதேயாவின் மீது நேரடியான வெற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் மூலம் அதிகாராட்சியைப் பெறவில்லை; பின்னர் அது பின்வரும் முறையில் ஏற்பட்டது.” உரையா ஸ்மித், *Daniel and the Revelation*, 259.

பின்னர், அந்த நிகழ்வை அவர் மூன்றாவது முறையாகக் குறிப்பிடும் போது, அவர் மீண்டும் கி.மு. 161 என்ற கூறுகிறார்.

“சாம்ராஜ்யத்தின் உலகியலான நிகழ்வுகளின் வழியாக எங்களை எழுபது வாரங்களின் முடிவுவரை நடத்திவந்த பிறகு, தீர்க்கதரிசி, 23ஆம் வசனத்தில், கி.மு. 161-இல் யூத உடன்படிக்கையினால் ரோமானியர்

தவேனுடயை ஜனங்களோடு நரேடியாக இணைக்கப்பட்ட காலத்திற்குத் திரும்ப எங்களை அழைத்துச் சல்கிறார்; அந்நிலையிலிருந்து பின்னர் நிகழ்வுகளின் நரேடியான ஓர் தொடர்ச்சியில் சபையின் இறுதியான ஜயெத்திற்கும், தவேனுடயை நித்திய ராஜ்யம் நிறுவப்படுவதற்கும் எங்களை நடத்திச் சல்கிறார். சிரிய அரசர்களால் யூதர்கள் மிகக் கொடூரமாக ஒடுக்கப்பட்டிருந்தபடியால், ரோமானியரின் உதவியை வண்டிக்கொள்ளவும், அவர்களோடு 'நட்பும் கூட்டிணக்கமும் உடயை ஓர் உடன்படிக்கயைில்' தங்களை இணைத்துக்கொள்ளவும், அவர்கள் ரோமுக்குத் தூதுக்குழுவொன்றை அனுப்பினர். 1 மக்கபயேர் 8; Prideaux, II, 234; Josephus's Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. ரோமானியர் யூதர்களின் வண்டுகோளை ஏற்று, பின்வரும் வார்த்தைகளில் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு அரசாணயைை அவர்களுக்கு வழங்கினர்:—"

"'யூதர் ஜாதியினருடன் பரஸ்பர உதவியும் நட்பும் கொண்ட உடன்படிக்கயைைச் சார்ந்த சபயைின் ஆணை. ரோமரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட எவருக்கும் யூதர் ஜாதியினருக்கு விரோதமாகப் போர் சய்யவும், அல்லது தானியமோ கப்பல்களோ பணமோ அனுப்புவதன்மூலம் அப்படிச் சய்வோருக்கு உதவவும் சட்டப்படி அனுமதி இருக்காது; மலேும் யூதர்மலே் ஏதனேும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால், ரோமர் தமக்குச் சக்தியுள்ளவரயைில் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள்; அதுபோலவே, ரோமர்மலே் ஏதனேும் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டால், யூதர் அவர்களுக்கு உதவுவார்கள். மலேும், இந்த உதவி உடன்படிக்கயைில் யூதர் ஏதாவது சரே்க்கவோ அல்லது அதிலிருந்து ஏதாவது நீக்கவோ விரும்பினால், அது ரோமரின் பொதுச் சம்மதத்துடன் சய்யப்பட வண்டும். இவ்வாறு சய்யப்படும் எந்தச் சரே்க்கயைும் சல்லுபடியாக இருக்கும்.' 'இந்த ஆணை,' என்று யோசீபஸ் கூறுகிறார், 'யோவானின் குமாரனாகிய யூபோலமேுஸாலும், எலியாசரின் குமாரனாகிய யாசோனாலும் எழுதப்பட்டது; அந்நாளில் யூதர் ஜாதியின் பிரதான ஆசாரியனாக யூதாஸ் இருந்தான், அவனுடயை சகோதரனாகிய சிமோன் படைத்தளபதியாக இருந்தான். ரோமர் யூதருடன் சய்த முதல் உடன்படிக்கை இதுவ; இது இவ்விதமாக நடத்தப்பட்டது.'" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

ஸ்மித் 162 கி.மு. என்பதை ஏன் மறேற்கோளிட்டார் என்பதை விளக்குவது என் பொறுப்பு அல்ல; அது ஒரு தட்டச்சுப் பிழயைாக இருந்திருக்கலாம் என்று என் கருதுகோளைத் தவிர. என் கருத்து, அவர் "தவேனுடயை ஜனங்களோடு அந்நிய ஜாதிகள் அவ்வளவு தொடர்புடயைவர்களாகி, அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பிடுதல் புனித வரலாற்றின் பதிவுகளைப் பூர்த்தி சய்ய அவசியமாகும் போது, தீர்க்கதரிசனத்தில் அவர்கள் குறிப்பிடப்படுவார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம் என்ற விளக்கவுரயைின் வளிப்படயைான ஒரு விதி" என்று அடயைாளப்படுத்துகிறதற்கு அவர் அளிக்கும் வலியுறுத்தலைச்

சுட்டிக்காட்டுவதாகும். ஸ்மித் அந்த விதியை வலியுறுத்தும்போது, 161 கி.மு.இல் இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் உள்ள "உடன்படிக்கை"யின் போது ரோம் தேவனுடைய ஜனங்களோடு தொடர்புபட்டதாக அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்; ஆனாலும், 161 கி.மு.க்கு முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் முன்பாகிய 200 கி.மு.இலேயே ரோம் முதன்முறையாக தீர்க்கதரிசன வர்ணனையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது என்றும் ஸ்மித் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

> "இப்போது ஒரு புதிய வல்லமை அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது,—'உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்கள்;' சொல்லாட்சிப்படி, என்று பிஷப் நியூட்டன் கூறுகிறார், 'உன் ஜனத்தின் உடைப்பவர்கள்.' டைபர் நதிக்கரையில் தொலைவில், ஒரு ராஜ்யம் உயர்வாசையுள்ள முயற்சிகளாலும் இருண்ட சூழ்ச்சிகளாலும் தன்னைத்தானே வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் சிறியதாயும் பலவீனமாயும் இருந்த அது, ஆச்சரியமான வேகத்தில் வலிமையிலும் வீரியத்திலும் வளர்ந்து, தன் வல்லமையைச் சோதித்துப் பார்க்கவும், தன் போர்க்கரத்தின் வீரியத்தைப் பரிசோதிக்கவும், எச்சரிக்கையோடு, இங்கும் அங்கும் விரிந்துசென்றது; இவ்வாறு, தன் சக்தியை உணர்ந்தபின், பூமியின் ஜாதிகளின் நடுவே தைரியமாகத் தலைநிமிர்ந்து, அவர்களின் காரியங்களின் தலைமையை வெல்ல முடியாத கையால் பற்றிக்கொண்டது. அப்போதுமுதல் ரோம் என்னும் பெயர் வரலாற்றுப் பக்கத்தில் நிலைபெறுகிறது; உலகின் காரியங்களை நீண்ட யுகங்களாகக் கட்டுப்படுத்தவும், காலத்தின் முடிவுவரையும் ஜாதிகளின் நடுவே வல்லமையான தாக்கத்தைச் செலுத்தவும் விதிக்கப்பட்டதாக."

> "ரோமா பேசினது; அதன்பின் சீக்கிரமே சீரியாவும் மக்கதோனியாவும் தங்கள் கனவின் தோற்றத்தில் ஒரு மாற்றம் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டன. அந்தியோகுஸும் பிலிப்பும் திட்டமிட்டிருந்த அழிவிலிருந்து எகிப்தின் இளம் ராஜா பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று உறுதியாகத் தீர்மானித்து, ரோமர் அவனுக்காக தலையிட்டனர். இது கி.மு. 200-ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது; மேலும் சீரியாவும் எகிப்தும் சார்ந்த விவகாரங்களில் ரோமர் மேற்கொண்ட முதல் முக்கியமான தலையீடுகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது." — Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 256.

தீர்க்கதரிசன வர்ணனையில் ரோம் முதன்முதலாக கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது; மேலும், பதினான்காம் வசனத்தில் காணப்படும் அந்த அறிமுகமே, தானியேல் நூல் முழுவதிலும் ரோமைச் சுட்டிக்காட்டும் மிக முக்கியமான குறிப்பாகும்; ஏனெனில் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் சின்னமாக ரோமை வரையறுக்கும் வசனம் அதுவே ஆகும். ஸ்மித் ஏன் இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசன விதியை வலியுறுத்தியபடியே, கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டைக் குறிப்பிடுகிறார், அதே சமயம் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டையே ரோமின் வல்லமை "அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட" தருணமாகவும்

அடயைாளப்படுத்தகிறார் என்பத நான் தீர்க்க விரும்பும் பிரச்சினயைல்ல. நான் தீர்க்கப்பட வணே்டிய ஒர கேள்வியை முன்வகைக்க வணே்டுமனெ்றால், ஸ்மித் வரயைறுத்தள்ள அந்த விதி சலெ்லத்தக்கதா இல்லயைா என்பதே அத. அத சலெ்லத்தக்கதனெில், பதினான்காம் வசனம் கி.மு. 161 ஆம் ஆண்டின் உடன்படிக்கைக்கு முன்பாக நிகழ்ந்த யூதர்களுடனான ஒர தொடர்பகைக் கொண்டிரக்க வணே்டும் என்ற நான் வாதிப்பனே்.

பதின்மூன்றாம் வசனத்திலிருந்த பதினைந்தாம் வசனம் வரயையிலான வரலாற, கடைசி நாட்களில் பாப்பரசர் ரோம் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள் நுழைந்த வருகிற ஒர வரலாற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறத என்பதை நான் புரிந்தகொள்கிறனே்; மலேும், அந்த வரலாற்றில் தவேனுடயை ஜனங்களாகிய ஐக்கிய அமரெிக்காவோடு தொடர்புடயைவளாகவே அவள் அப்படிச் சயெ்கிறாள். ஏனனெில் இயசே எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தின் மூலம் விளக்கிக் காட்டுகிறார்; ஆகயைால், கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில், பகானிய ரோம் வரலாற்றிற்குள் வந்தபோத, அந்த வரலாற்றிலிருந்த தவேனுடயை ஜனங்களோடு அதற்கு ஒர தொடர்பு இருந்திருக்க வணே்டும். ஆகவே, கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் ரோமுக்கும் யூதர்களுக்கும் இடயையில் நரேடி தொடர்பொன்றயைும் அவர் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றாலும், ஸ்மித்தின் விதியுடன் நான் ஒப்புக்கொள்கிறனே்.

பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள், கி.மு. 217-ஆம் ஆண்டில், “மகான்” எனவும் அழகைக்கப்பட்ட அந்தியோகுஸ் III மக்னஸ் தலமையைிலான சலெூக்கியப் பரேரசுக்கும், அரசன் தால்மி IV பிலோபாதோர் தலமையைிலான எகிப்தின் தால்மிய இராச்சியத்துக்கும் இடயைே நிகழ்ந்த ராபியா போரின் வற்ெறியயைும் அதன் பின்னணியயைும் அடயைாளப்படுத்தகின்றன. இந்தப் போர், தால்மிய மற்றும் சலெூக்கிய இராச்சியங்களுக்கிடயையில் போட்டியிடப்பட்ட பிரதசேங்களான கோய்லே-சிரியா (தனெ் சிரியா) மற்றும் தனெ் பாலஸ்தீனத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்கான போராட்டத்தின் போத நிகழ்ந்தத. ராபியாவில் தால்மி IV பிலோபாதோர் பற்ெற வற்ெறி, கோய்லே-சிரியா மற்றும் தனெ் பாலஸ்தீனத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை அவர் ஒர காலத்திற்கு தக்கவதை்தக் கொள்ள அனுமதித்தத.

பின்னர் பதினழேு ஆண்டுகள் கழித்த கி.மு. 200-இல் நிகழ்ந்த பானியம் போர், “மவுண்ட் பானியம் போர்” என்றும் “பனயோஸ் போர்” என்றும் அறியப்படும் இந்த யுத்தம், அரசன் அந்தியோகுஸ் III தலமையைிலான சலெூக்கிய பரேரசுக்கும், அரசன் தாலமி V தலமையைிலான எகிப்தின் தாலமிய இராச்சியத்திற்கும் இடயையில் நடபைற்ெறத.

முப்பத்த ஒர ஆண்டுகள் கழித்த, கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில், யூதர்களின் மதச்சடங்குகளை ஒடுக்கியும் ஹலெனெியக் கலாச்சாரத்ததைத்

திணிக்கவும் சஜெலூசிட் பரேரசு மறேகொண்ட முயற்சிகளுக்கு எதிரான யூதப் புரட்சியான மக்கபயேர் கிளர்ச்சி, இன்றயை நவீன இஸ்ரவலே் நாட்டின் எல்லைக்குள் உள்ள யூதயோ பிராந்தியத்தில் அமைந்திருந்த மோதயேின் என்னும் சிற்றூரில் ஆரம்பமானது.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் நிகழ்வு, கிரேக்கச் சஜெலூசிட் ஆட்சியாளரான, தீய புகழ்பெற்ற அந்தியோகஸ் IV எபிபானஸே் தொடர்புடையைதாகும்; அவர் யூத மக்கள்மீது கடுமயைான ஹலெனிெய மரபுகளைத் திணித்திருந்தார். அவற்றில், யூத மதச் சடங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான தடை மற்றும் எருசலமேிலிருந்த ஆலயத்தின் தீட்டுப்படுத்தலும் அடங்கும். தன் அரசாணைகைளை அமல்படுத்தும் நோக்கில், அந்தியோகஸ் பல நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் தன் பிரதிநிதிகளை அனுப்பி, அங்கிருந்த யூதக் குடியிருப்பாளர்கள் தன் கட்டளைகைளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு அவர்களை வற்புறுத்தச் சயெ்தான்.

மோதயேீனில், சஜெலூசிது அதிகாரிகளில் ஒருவன், யூதர் குடியிருப்போரகைக் அந்நியத் தயெ்வாராதனைச் சடங்குகளில் பங்கறே்கவும் கிரேக்கத் தயெ்வங்களுக்கு பலிகள் சலெுத்தவும் கட்டளயைிட்டு, அரசனின் ஆணயைை அமல்படுத்துவதற்காக வந்தான். மத்தத்தியா எனப்பட்ட வயதான யூத ஆசாரியர் அந்த ஆணைக்குக் கீழ்ப்படயை மறுத்து, பலி சலெுத்த முன்வந்த ஒரு யூதனயைும் அந்த சஜெலூசிது அதிகாரியயைும் கொன்றார். மத்தத்தியாவும் அவரது குடும்பத்தாரும் காட்டிய இந்த எதிர்ப்புச் சயெல், சஜெலூசிது ஆட்சிக்கு எதிரான மக்கபயேர் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்தகைக் குறித்தது.

யூதா மக்கபயேு உட்பட மத்தத்தியாவும் அவரது ஐந்து புதல்வரும் மலைப்பகுதிகளுக்குத் தப்பிச் சனெ்று, சலெவுேக்கிட் படைகைளுக்கு எதிராக ஒரு கரிெல்லா போரை ஆரம்பித்தனர். அந்தப் புரட்சி படிப்படியாக வலிமயைிலும் ஆதரவிலும் வளர்ந்து, இறுதியில் சலெவுேக்கிட்களுக்கு எதிரான இராணுவ வற்றெிகளின் தொடருக்குக் காரணமானது.

கி.மு. 167 ஆம் ஆண்டில் மோதயேீனில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள், யூத வரலாற்றில் ஒரு தீர்மானகரமான திருப்புமுனயைாக இருந்தன; அவை மக்கபயேர் கிளர்ச்சியின் தொடக்கத்தயைும், வளெிநாட்டு ஆட்சிக்கு எதிராக மதச்சுதந்திரத்திற்கும் சுயாதீனத்திற்குமான போராட்டத்தயைும் குறித்தன. எருசலமேிலுள்ள இரண்டாம் ஆலயத்தின் மறுபிரதிஷ்டை, ஹனுக்கா காலத்தில் நினவைுகூரப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவத்தை அடயைாளப்படுத்துவது, கி.மு. 164 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது; அது இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் “உடன்படிக்கைக்கு” மூன்று ஆண்டுகள் முன்பாகும்.

எருசலமேயைும் ஆலயத்தயைும் மீட்டுக்கொண்டபின், மக்கபயேர் ஆலயத்தை அஜாதியாரின் அசுத்தப்படுத்துதல்களிலிருந்து சுத்திகரித்து, அதனை அதன் உரிய மதச்சார்ந்த பயன்பாட்டிற்கு மீள நிறுவினர். மரபின்

படி, அவர்கள் பிரதிஷ்டை சயெ்யப்பட்ட எண்ணயெின் ஒரே ஒரு குடுவயையை கண்டுபிடித்தனர்; அது மனேோராவை ஒரே ஒரு நாளுக்கு மட்டுமே ஏற்றுவதற்கு பேோதுமானதாக இருந்தது. உண்மையில், அந்த நிகழ்விற்கான சமகால வரலாற்றுச் சாட்சி எதுவும் இல்லை; ஆறாம் நூற்றாண்டில்தான் அந்த யூதக் கட்டுக்கதை இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது. சகேோதரி வடைட், விசுவாசதுரேோகம் சயெ்த யூதச் சபயையை கத்தேோலிக்கச் சபயையுடன் ஒப்பிட்டு, குறிப்பாக இரு சபைகளும் மதத்தை மனித வழக்கங்களிலும் மரபுகளிலும் அடிப்படயைாக்குகின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறார். பேோப்பரசர் சபயையின் வரலாற்றிற்குள் உள்ள பலவிதமாகப் புனயைப்பட்ட அதிசயங்கள்பேோலவே, ஒரு நாளுக்கான எண்ணயெ் எட்டு நாட்கள் நீடித்ததாகிய கட்டுக்கதைக்கும் வரலாற்றுச் சாட்சி இல்லை.

தானியலே் அதிகாரம் பதினொென்றின் பத்தாம் வசனம், நாற்பதாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்று பேோர்களில் முதலாவது பேோரகைக் கண்டறிகிறது; அந்த மூன்றயைும் நான் முன்பே ஒரு குளிர்பேோரின் மூன்று பேோர்களாகவும், அதபேோல் மூன்று பிரதிநிதிப் பேோர்களாகவும் அடயைாளப்படுத்தியுள்ளனே். இந்த மூன்று பேோர்களில் இரண்டாவது பேோராகிய உக்ரனைின் பேோரகைக் குளிர்பேோராக நான் வரயைறுத்ததை ஒரு சகேோதரி கள்வேி எழுப்பினார்; ஏனனெில், அவர் சரியாகச் சுட்டிக்காட்டியபடி, அதில் மிகுதியான மரணமும் அழிவும் ஏற்பட்டுள்ளது. முந்தயை கட்டுரகைளில் நான் “குளிர்பேோர்” என வரயைறுத்த இந்த மூன்று பேோர்கள், வளெிப்படுத்தல் பதிமூன்றின் பூமி மிருகத்தின் வரலாற்றின்பேோது நிகழும் மூன்று உலகப்பேோர்களிலிருந்து இம்மூன்று பேோர்களை வறேுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகவே அந்தச் சொற்களில் வரயைறுக்கப்பட்டன. இந்த மூன்று பேோர்கள் பிரதிநிதிப் பேோர்களாகும்; அவயைும் அப்படியே வரயைறுக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரகைளில் இனிமலேும், சூடானப் பேோரகைக் குளிர்பேோராக அடயைாளப்படுத்துவதிலுள்ள முரண்பாட்டை நீக்குவதற்காக, அந்த மூன்று பேோர்களை “நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று பேோர்கள்” அல்லது பிரதிநிதிப் பேோர்கள் என்று அடயைாளப்படுத்த நினக்கைிறனே். என் வரயைறைப்படி, நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்று பேோர்களில், நாற்பதாம் வசனத்தின் ஒரு பகுதியாகிய 1798-ஆம் ஆண்டுப் பேோர் சரே்க்கப்படவில்லை; மாறாக, 1989-இல் காலத்தின் முடிவிலிருந்து நாற்பத்தொென்றாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரயைிலான அந்த மூன்று பேோர்களே அதில் அடங்கும். அந்த மூன்று பேோர்களை, வடக்கின் ராஜாவுக்கும் தறெ்கின் ராஜாவுக்கும் இடயைிலான யுத்தத்தின் சூழலில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற பிரதிநிதிப் பேோர்களாகவே இன்னும் துல்லியமாக அடயைாளப்படுத்த வண்டுேம்; நாற்பதாம் வசனத்தின் வரலாற்றில், அவை கத்தேோலிக்க மதம் (வடக்கின் ராஜா) மற்றும் கம்யூனிசம் (தறெ்கின் ராஜா) ஆகியவற்றுக்கிடயைிலான யுத்தத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

அந்த மூன்ற ப◌ோர்களில் முதலாவத, 1989 ஆம் ஆண்டில் கத்த◌ோலிக்க மதம் கம்யூனிசத்தின் மீத பற்ற வற்றியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறத; அப்ப◌ோத பாப்பரசாட்சி, ஐக்கிய அமரிக்காவால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்ட தனத பிரதிநிதி இராணுவத்தடன் இணைந்த, 1989 இல் ச◌ோவியத் ஒன்றியத்தைச் சாய்த்த◌ொழித்தத; ஆயினும் ரஷ்யா, அதாவத தலை (அல்லத “அரண்”), நிலைத்தபடியே விடப்பட்டத. தற்ப◌ோதைய உக்ரைன் ப◌ோர் மீண்டும் ஒரமுறை கத்த◌ோலிக்க மதத்தக்கும் கம்யூனிசத்தக்கும் இடையிலான ஒர ப◌ோரே ஆகும்; இதில் பாப்பரசாட்சி, ரஷ்யாவுக்கு எதிராக உக்ரைன் அரசாங்கத்தை தனத பிரதிநிதியாகப் பயன்படுத்தவத◌ோடு, பாப்பரசாட்சியின் முந்தைய பிரதிநிதி வல்லமையான ஐக்கிய அமரிக்கா உள்ளிட்ட, உலகமயவாத மற்றேகு உலகின் மீதமுள்ள ஆதரவையும் உடன் க◌ொண்டுள்ளத. அந்தப் ப◌ோர் பதின◌ொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டுள்ளத; மலும் கம்யூனிசம் (ரஷ்யா), கத்த◌ோலிக்க மதத்தின் மீத வற்றி பறும் என்பதை அத சுட்டிக்காட்டுகிறத.

அந்த மூன்ற பிரதிநிதிப் ப◌ோர்களில் மூன்றாவத, பதினைந்தாம் வசனத்தில் பானியம் ப◌ோராய் சித்தரிக்கப்படுகிறத. அந்தப் ப◌ோர் ப்ட◌ொலமைக் அரசாட்சிக்கும் (தற்கின் ராஜா) சலூசிட் அரசாட்சிக்கும் (வடக்கின் ராஜா) இடையில் நடைபற்றத. அந்தப் ப◌ோரில் கத்த◌ோலிக்கத்தின் பிரதிநிதி இராணுவம் மறுபடியும் ஐக்கிய அமரிக்க நாடுகளாகும்; எகிப்த ஐக்கிய நாடுகள் சபையாகும்.

1989 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த முதல் ப◌ோரில், ஐக்கிய அமரிக்காவின் குடியரசுக் க◌ொம்பின் பிரதிநிதிப் படை, ச◌ோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் கட்டமைப்பை வீழ்த்தவதற்காக பாப்பரசுத் தலைமையால் பயன்படுத்தப்பட்டத; அதவேளேயில் அதன் தலையான ரஷ்யா அப்படியே மீதமிரந்தத. இரண்டாம் ப◌ோரில், அதாவத உக்ரைன் ப◌ோரில், நாசிகளின் பிரதிநிதிப் படை ரஷ்யாவினால் த◌ோற்கடிக்கப்படுகிறத. மூன்றாம் ப◌ோரில், பாப்பரசுத் தலைமையின் பிரதிநிதிப் படையான ஐக்கிய அமரிக்கா மீண்டும் தற்கின் அரசனை (ஐக்கிய நாடுகள் சபை) த◌ோற்கடிக்கிறத.

அந்த மூன்ற ப◌ோர்களும் “சத்தியம்” என்ற முத்திரையைக் க◌ொண்டுள்ளன; அவற்றில் முதல் மற்றும் கடைசி ப◌ோர்கள், ஐக்கிய அமரிக்காவின் வற்றிகரமான பிரதிநிதிப் படையினால் நடத்தப்படுகின்றன. முதல் ப◌ோரில் தற்கின் ராஜாவின் தலை அப்படியே விடப்பட்டத; மூன்றாவத ப◌ோரில், ஐக்கிய அமரிக்காவின் பிரதிநிதிப் படை, தற்கின் ராஜாவின் தலைவாக ஆகிறத. இரண்டாவத பிரதிநிதிப் படையும் இரண்டாம் உலகப்ப◌ோரின் ப◌ோத பாப்பரசாட்சியின் பிரதிநிதிப் படையாக இரந்தத. இர நிகழ்வுகளிலும் நாசிசத்தின் பிரதிநிதிப் படை த◌ோற்கடிக்கப்பட்டத; மலும் த◌ோற்கடிக்கப்படும்.

முப்படையான ஐக்கியம் நிறைவேறுகின்ற பதினாறாம் வசனத்திற்கு முன்பாக, பாப்பரசாட்சி தன் எதிரிகள் அனைத்தையும் முற்றிலும் அடக்கிவிடுகிறது.

> “ப்டோலமி [Putin] தன் வெற்றியை நன்றாகப் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான விவேகத்தை உடையவனாயிருக்கவில்லை. அவன் தன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து முன்னேறியிருந்தால், அந்தியோகுவின் முழு ராஜ்யத்திற்கும் தலைவனாகி இருப்பான் என்பது சாத்தியமாக இருந்திருக்கும்; ஆனால் சில மிரட்டல்களையும் சில அச்சுறுத்தல்களையும் மட்டுமே செய்து திருப்தியடைந்து, தன் மிருகத்தனமான காமவெறிகளின் இடையறாதவும் கட்டுப்பாடற்றதுமான இன்பவிலாசத்தில் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும்படி அவன் சமாதானம் செய்தான். இவ்வாறாக, தன் சத்துருக்களை வென்ற பின்னும், தன் தீயவழக்கங்களால் அவன் தோற்கடிக்கப்பட்டான்; மேலும், தாம் நிறுவியிருக்கக்கூடிய மகத்தான நாமத்தை மறந்துபோய், விருந்துவிழாக்களிலும் காமவெறி நிறைந்த அசுத்தச்செயல்களிலும் தன் காலத்தைச் செலவிட்டான்.”
>
> “அவனுடைய வெற்றியின் காரணமாக அவன் இருதயம் உயர்ந்தது; ஆனால் அதினால் அவன் பலப்படுத்தப்படுவதிலிருந்து மிகவும் தொலைவில் இருந்தான்; ஏனெனில் அதனை அவன் இழிவான முறையில் பயன்படுத்தியதினால், அவனுடைய சொந்த குடிமக்களே அவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

புடினின் வெற்றி அவனுடைய முடிவைக் குறிக்கிறது என்பதற்கான இரண்டாவது சாட்சி, தெற்கு இராஜ்யமான யூதாவின் ராஜாவாகிய உஸ்ஸியா மூலம் காணப்படுகிறது; அவனுடைய இருதயமும் அவன் பெற்ற இராணுவ வெற்றிகளினால் உயர்ந்தது; பின்னர், தொலமியைப் போலவே, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆசாரியர்களின் பணியைச் செய்ய முனைந்தான்; அதனால் குஷ்டரோகத்தால் அடிக்கப்பட்டு உடனடியாக அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டான். உக்ரைன் போரில் புடினின் வெற்றி, தெற்கின் ராஜாவாகிய அவனுடைய முடிவின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது (அதாவது நாத்திகத்தின் ராஜா). அவன் முடிவு, நாற்பதாவது வசனத்தின் தீர்க்கதரிசனத்திலுள்ள தெற்கின் ராஜாவின் (பிரான்ஸ்) தொடக்கத்தால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டது; அது, தொலமியிடம் நடந்ததுபோல, தலைமையாட்சியை கவிழ்த்தெறிந்த ஒரு புரட்சியை அடையாளப்படுத்தியது. புடினின் முடிவு, சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவினாலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது; அங்கே தலைவராகிய (கோர்பசேவ்) சோவியத் ஒன்றியத்தை கலைத்துவிட்டு, உடனடியாக இறுதிக்கால உலகமய நாத்திகத்தின் சின்னமாகிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையில், அதாவது தெற்கின் ராஜாவிடத்தில், ஒரு பதவியை ஏற்றுக்கொண்டான். உக்ரைனில் புடின் பெற்ற வெற்றிக்குப் பிறகு, அவன் வாட்டர்லூவில் நெப்போலியனால், அதன்பின் வந்த நிர்பந்தத் தேசநீக்கத்தினாலும்

முன்மாதிரியாகக் காட்டப்படுகிறான்; மேலும், உஸ்ஸியா ராஜா தன் குஷ்டரோகத்துடனும், அதன்பின் வந்த தேசநீக்கத்துடனும்; தொலமியின் மதவெறி நிறைந்த முடிவினாலும், 1989 ஆம் ஆண்டிலான சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவினாலும் கூட.

பனியம் யுத்தம் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது; அப்படியே அந்த ஆண்டிலேயே ரோம் வரலாற்றில் வெளிப்படையாகத் தலையிடுகிறது. அதன் தீர்க்கதரிசனக் கதைநடையில் புகுத்தல், பதினாறாம் வசனத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டும் கி.மு. 63 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியுமுள்ள எருசலேமின் கைப்பற்றுதலுக்கு முன்பாக உள்ளது. அந்த நேரத்தில், எகிப்திலிருந்த சிறுவர் அரசனின் பாதுகாவலியாகத் தன்னை அறிவித்தது. வடக்கும் தெற்கும் அரசர்களை உட்படுத்தும் நாற்பதாம் வசனத்தின் மூன்றாவது யுத்தத்தில், பாப்பரசாட்சி மீண்டும் வரலாற்றில் தன்னைப் புகுத்திக் கொண்டு, ரஷ்யாவின் பாதுகாவலியாகத் தோன்றும். அதே சமயத்தில், முன்னடையாளத்தில் செலூகஸ், பனியம் யுத்தத்தில் ப்டோலமையைத் தோற்கடித்தான்; இவ்வாறு, நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் மற்றும் கடைசி யுத்தங்களில் பாப்பரசாட்சியின் பிரதிநிதிப் படையாகிய ஐக்கிய அமெரிக்கா, “எகிப்து” எனப்படும் ஐக்கிய நாடுகளைத் தோற்கடிக்கிறது என்பதை இது அடையாளப்படுத்துகிறது.

கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில், திருவிழாச்சார அமைப்பின் கள்ளவிபச்சாரப் பாடல்களைத் தீரு வேசி பாடத் தொடங்குகிறாள் என்று நாம் சின்னார்த்தமாகப் பார்க்கிறோம்; இது பதினாறாம் வசனத்தில் கூறப்பட்ட ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது நிகழும் மும்மடங்கு ஐக்கியத்துக்கு முன்னோட்டமாகும். அதே சமயத்தில், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மீது ஐக்கிய அமெரிக்கா மேலாதிக்கம் செலுத்தி, பத்து ராஜாக்களில் முதன்மை ராஜாவாகிய தன் நிலையை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது நிறைவேறும் அந்த மும்மடங்கு ஐக்கியத்தின் எல்லா இயக்கவியல்களும் பதினாறாம் வசனத்திற்கு முன்பே நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் வல்லமையின் அரசியல் அமைப்பு, பதினாறாம் வசனத்தில், தனது அரசியல் அமைப்பை மிருகத்துக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்கிறது; ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்கு முன், பாப்பகம் அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் மதத்தை வென்றடைகிறது. புறமதம் மறுமுறை மீண்டும் அகற்றப்பட வேண்டும். புராட்டஸ்டண்டுமதம், ரீகன் ஆண்டுகளில், நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் போரில் அகற்றப்பட்டது; மேலும் கடைசி குடியரசுக் கட்சித் தலைவரின் காலத்தில், 508 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததுபோல, அந்த மகாவிஷப் பாம்பின் மதமும் கத்தோலிக்க மதத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்குள் கொண்டுவரப்படும். பாப்பகம் சிங்காசனத்தின் மீது அமர்த்தப்படுவதற்கெதிரான எந்த மத எதிர்ப்பையும் அகற்றும் செயல்முறை ரீகன் ஆண்டுகளில் தொடங்கி, டிரம்ப் ஆண்டுகளில்

முடிவடகைிறத. கத்தோலிக்க மதத்தக்கு எதிராகத் தரோகமடைந்த புராட்டஸ்டண்டுமதத்தின் எதிர்ப்பு நாற்பதாம் வசனத்தின் முதல் போரில் அகற்றப்பட்டத; ஆவியுலகவாதத்தின் எதிர்ப்பு நாற்பதாம் வசனத்தின் கடைசி போரில் அகற்றப்படும்.

மனித நிகழ்வுகளின் அதே சிக்கலான பரஸ்பரச் செயல்பாட்டில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினமோம் அதிகாரத்தின் பத்த ராஜாக்கள் மீத மத மற்றும் அரசியல் அதிகாரமாக மததரோகப் புரொட்டஸ்டண்டியம் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆகயைால், பதினாறாம் வசனத்தின் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்திற்கு சற்றுமுன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபையை மறேக்கொள்கின்ற காலத்தை பானியம் யுத்தம் அடையாளப்படுத்தகிறத.

தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு நிலைநிறுத்தப்பட்ட விதி என்னவெனில், வலுசர்ப்பம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி ஆகிய ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியான விசேஷமான தீர்க்கதரிசன இலக்கணங்கள் உள்ளன. அந்தத் தீர்க்கதரிசன இலக்கணங்களில் ஒன்றாவத, மிருகம் (கத்தோலிக்கம்) எப்போதம் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ரோம் நகரிலயேே அமைந்திருக்கிறத என்பததே. பொய்த்தீர்க்கதரிசி எப்போதம் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளிலயேே அமைந்திருக்கிறத. ஆனால் வலுசர்ப்பத்தைப் பொறுத்தவரை, அத தீர்க்கதரிசன ரீதியாக அமைந்திருக்கிற இடத்திற்கான இலக்கணம் என்னவெனில், அத எப்போதம் நகர்ந்த கொண்டே இருப்பதாகும். வலுசர்ப்பம் பரலோகத்தில் தொடங்கி, பின்னர் ஏதேன் தோட்டத்தக்கு வந்த, இறுதியில் வலுசர்ப்பம் எகிப்திலே அமைந்திருக்கிறத.

> பேசி, இவ்வாற சொல்லு: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறத என்னவென்றால், இதோ, எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோனே, உனக்கு விரோதமாக நான் இருக்கிறேன்; தன் நதிகளின் நடுவில் படுத்திருக்கிற பெரிய மகரமே, “என் நதி எனக்கே உரியத; அதை நான் எனக்காக உண்டாக்கினேன்” என்ற சொல்லுகிறவனே. எசேக்கியேல் 29:3.

திராட்சசத்தின் தீர்க்கதரிசனத்திற்குரிய இருப்பிடம் மாறுகிறத. யோவானின் காலத்தில், திராட்சசத்தின் ஆசனம், அதாவத அதன் சிங்காசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவத, பெர்காமோனில் இருப்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டத.

> பெர்கமுவிலுள்ள சபையின் தூதனுக்கெழுத: இரு வாய்களையுடைய கூர்மையான பட்டயத்தை உடையவர் இவ்வாற சொல்லுகிறார்: உன் கிரியைகளையும், நீ வசிக்கும் இடத்தையும், அதாவத சாத்தானுடைய சிங்காசனம் இருக்கிற இடத்தையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். நீ என் நாமத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறாய்; மேலும், சாத்தான் வாசம்பண்ணுகிற உங்களிடத்தில் என் விசுவாசமுள்ள சாட்சியான அந்திப்பாஸ் கொல்லப்பட்ட அந்த நாட்களிலும் கூட, என் விசுவாசத்தை

நீ மறுதலிக்கவில்லை. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:12, 13.

அந்நியமத ரோமின் நடைமுறை என்னவெனில், தாங்கள் தொடர்புபட்ட எல்லா புறமதத் தெய்வங்களையும் மீண்டும் ரோம் நகரத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவற்றை பாந்தியோன் ஆலயத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதே ஆகும். இதனால்தான் தானியேல், "அவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம் கீழே தள்ளப்பட்டது" என்று பதிவு செய்கிறான். அந்நியமத ரோமின் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம் ரோம் நகரமேயாகும்; அது கி.பி. 330 ஆம் ஆண்டில் கான்ஸ்டன்டைன் மூலம் கீழே தள்ளப்பட்டது. ஆனால் ரோமில் "இருந்த" பரிசுத்தஸ்தலம் பாந்தியோன் ஆலயமாகும்; Pan-Theon என்பதன் பொருள், "எல்லாத் தெய்வங்களின் ஆலயம்" என்பதாகும். ரோமர், சாத்தானின் ஆசனத்தின் இருப்பிடத்தை பெர்கமோஸிலிருந்து பாந்தியோன் ஆலயத்திற்குத் மாற்றினர். அந்நியமத ரோமமே வலுசர்ப்பம் என்று சகோதரி வைட் எங்களுக்கு அறிவிக்கிறார்.

> "ஆகையால் திராகன், முதன்மையாக, சாத்தானை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், இரண்டாம் நிலை அர்த்தத்தில், அது புறமத ரோமின் ஒரு குறியீடாகும்." The Great Controversy, 439.

புறஜாதி ரோம் பத்து ஜாதிகளாகப் பிரிந்தது; பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது எகிப்தின் நாத்திகத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, பிரான்ஸ் தெற்கின் ராஜாவானது. 1917 ஆம் ஆண்டுக்குள், அந்தப் பாம்பு பிரான்ஸிலிருந்து ரஷ்யாவுக்கு நகர்ந்திருந்தது. பத்தாம் வசனம் 1989 ஐக் குறிக்கிறது; பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் "எல்லைக்கோட்டின்" யுத்தங்களை (ராபியா மற்றும் உக்ரைன்) குறிக்கின்றன; மேலும் பானியம் யுத்தம், பதினாறாம் வசனத்தில் மும்மடங்கு ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்தும்போது பாப்பரசுத் துறை நிறைவேற்றும் மூன்றாம் படியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்துள்ள வரலாற்றைக் குறிக்கிறது.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

> இயேசு கெய்சரியா பிலிப்பி [பானியம்] என்னும் எல்லைகளுக்குள் வந்தபோது, தம்முடைய சீஷர்களைக் கேட்டார்: மனுஷகுமாரனாகிய என்னை மனிதர் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்? அதற்கு அவர்கள்: சிலர், நீர் யோவான் ஸ்நானன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; சிலர், எலியா; வேறேசிலர், எரேமியா, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றார்கள். அவர் அவர்களைக் கேட்டார்: ஆனால், நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்? அப்பொழுது சீமோன் பேதுரு மறுமொழியாக: நீர் கிறிஸ்து, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்றான். இயேசு அவனுக்குப் பதிலாக: சீமோன் பர்-யோனா, நீ பாக்கியவான்; இதை உனக்கு மாம்சமும் இரத்தமும் வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்தில் இருக்கிற என் பிதாவே வெளிப்படுத்தினார். நானும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீ பேதுரு; இந்தக்

கன்மலயையின் மலே் என் சபயைை நான் கட்டுவனே்; பாதாளத்தின்
வாசல்கள் அதின்மலே் மறேக◌ொள்ளாத. பரல◌ோக ராஜ்யத்தின்
திறவுக◌ோல்களை நான் உனக்குத் தரவுனே்; நீ பூமியில் கட்டுவத
எதுவ◌ோ அத பரல◌ோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; நீ பூமியில்
அவிழ்ப்பத எதுவ◌ோ அத பரல◌ோகத்திலும் அவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்.
அப்ப◌ொழுத தாம் இயசேு கிறிஸ்த என்பதை ஒருவரிடமும்
ச◌ொல்லக்கூடாத என்ற அவர் தமத சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
அந்தக் காலமுதல், தாம் எருசலமேுக்குப் ப◌ோகவணே்டும் என்றம்,
மூப்பர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள், வதேபாரகர்கள் ஆகிய◌ோரால்
அநகே துன்பங்களை அனுபவிக்கவணே்டும் என்றம்,
க◌ொல்லப்படவணே்டும் என்றம், மூன்றாம் நாளில்
உயிர்த்தழெவணே்டும் என்றம், இயசேு தமத சீஷர்களுக்குக்
காண்பிக்கத் த◌ொடங்கினார். மத்தயேு 16:13–21.